

Sjednocující vize psychoterapeutické supervize, část III: Meta-hodnoty, meta-principy, meta-role kontextuálního vztahového modelu supervize.

A Unifying Vision of Psychotherapy Supervision, Part III: Meta-Values, Meta-Principles, Meta-Roles of the Contextual Supervision Relationship Model

C. Edward Watkins, Jr., Ph.D.

Department of Psychology, University of North Texas

Abstrakt

*Pokud je **sjednocení** pátou cestou integrace psychoterapie, jak se tato cesta odráží v našem úsilí o **supervizi psychoterapie**? Na jakých sjednocujících základech může stát? tyto otázky posoudím v následujícím textu.*

Zatímco sjednocená perspektiva psychoterapie se diskutuje stále častěji (např. Hennessey, 2017, Mangavita a Anchin, 2014), jakákoli srovnávací diskuse o supervizi psychoterapie teprve začíná. V tomto příspěvku, třetím v této sérii o upervizi (viz část Watkins, 2016a, 2016b, část I a II) rozpracovávám a rozšiřuji svou předchozí prezentaci o Kontextuálním Vztahovém Modelu Supervize CSRSM (Contextual Supervision Relationship Model), sjednocující vizi supervize psychoterapie.

Jsou identifikovány a vymezeny meta-hodnoty, meta-principy a meta-role základní supervize; účelem těchto vymezení je definovat potenciálně sjednocující prvky k založení CSRSM. Stejně jako v předchozích dvou článcích, lze následující fakta považovat za výchozí bod - způsob, jak začít více uvažovat o sjednocující vizi supervize psychoterapie.

Key words: supervision, relationship, unification, common factors, psychotherapy

Klíčová slova: supervize, vztah, sjednocení, společné faktory, psychoterapie

Úvod

Zvýšená pozornost a zájem o sjednocenou perspektivu se projevuje v celé řadě oborů, což jistě platí i o psychoterapii - s rostoucím počtem sjednocujících vizí, které byly navrženy v posledním desetiletí.

Sjednocení by bylo dokonce identifikováno jako **pátá cesta** k integraci psychoterapie, jako definující a klíčová vývojová fáze. Předpoklady a možnosti sjednocení v psychoterapii se mi zdají být neomezené.

Ale co **supervize psychoterapie**? Pro učení a praxi psychoterapie v informovaně-sjednocené perspektivě se supervizní dohled nad procesem psychoterapie jeví jako nejpříznivější způsob podpory.

Nicméně sjednocení a supervize psychoterapie nejsou společně považovány za konstrukty; pokud je mi známo, slovo „sjednocení“ („unification“) v souvislosti se supervizí nebylo dosud uvedeno v žádných hlavních trextech o supervizi. Rovněž pozornost trans-teoretickým a společným faktorům supervize byla v publikovaných textech věnována poměrně vzácně.

Přesto tvrdím, že všechny systémy supervize fungují na jednom sjednoceném základě, kde veškerou supervizní praxi oživuje a povzbuzuje společné jádro **relačních a intervenčních faktorů**. My jako supervizoři věříme v sílu supervizní aliance (vztah, cíle, úkoly) a vztahové proměnné (např. empatie), aby bylo možno provádět změny pomocí supervize; rutinně přijímáme intervence prostřednictvím vzdělávání (např. výuka, reflexivní otázky), aby se tato změna projevila v praxi. Ať se v supervizi děje cokoli, ať už byl zaveden jakýkoli systém supervize, tyto základy slouží jako naše sjednocující supervizní kotva.

Možnosti supervize psychoterapie jsou velmi slibné, poskytují prostor ke zkoumání. V předchozích příspěvcích jsem se začal těmito možnostmi zabývat a navrhl jsem společnou sjednocující vizi supervize psychoterapie: Model kontextuálního supervizního vztahu a přeji si, abyste můj předložený sjednocující návrh CSRM, který nabízí další rozpracování a rozšíření, doplnili.

Konkrétně navrhuji jako jádro CSRM **meta-hodnoty**¹, hlavní **meta-principy** a energizující **meta-role**, jako formativní základ modelu. Doufám, že tím podnítím další přemýšlení a diskusi o možnostech a životaschopnosti sjednocené a sjednocující vize supervize v psychoterapii.

V následujícím textu jsem (a) připravil půdu pro svou následnou diskusi a poskytl stručné shrnutí základů CSRM; a (b) vystavěl a rozšířil model do meta-hodnot, meta-principů a meta-rolí.

Kontextový dozorový vztah

Model: Shrnutí

Základy CSRM

Wampold analogizovaný. CSRM je extrapolací Wampoldova kontextuálního psychoterapeutického vztahu k supervizi situace. CSRM s důrazem na relační vztahy a spojení, očekávání / cíle a supervizní činnost vychází ze dvou základních předpokladů: a) **vztah supervizora a supervidovaného** je nesmírně mocným zprostředkovatelem, stěžejním při podněcování změny u supervidovaného; b) **společné vztahové** (např. supervizní aliance) a **intervenční** (např. poskytnutí zpětné vazby) **faktory** jsou neoddelitelně propojeny během umožnění změny supervidovaného. Supervizní vztah a supervizní intervence se vzájemně doplňují a posilují.

Vazba, cesty a výsledky. CSRM, v základě trans-teoretický, poskytuje jednotné vysvětlení pro proces změny supervidovaného. Klíčo proměnné jsou: a) vztah (pouto) supervizor-supervidovaný; b) tři vztahové cesty, které k supervizní změně přispívají. Těmito vztahovými cestami jsou: a) skutečný vztah mezi supoervizorem a supervidovaným (zdůrazňující profesní sounáležitost, sociální spojení a připoutanost); b) kreativita supervizora a jeho očekávání ohledně procesu a formy supervize (poskytuje rámec vzájemnému porozumění, který je poté jasně definován a „uzákoněn“); c) zapojení supervizora do podpůrných vzdělávacích aktivit (ve kterých stále častěji dochází k využívání / řízení procesu supervize).

Pokud vzájemné pouto a výše uvedené cesty fungují ve shodě, znamená to dva přínosy úpro supervidovaného: (a) snížení míry úzkosti, studu a pochybností; (b) lepší kvalita terapeutické práce. Oba tyto výsledky supervize přispívají k pozitivnímu dopadu na pacienta. Struktura CSRM je zobrazena na obr. 1.

Vložené proměnné. Tři další vložené proměnné, stěžejní pro CSRM jsou: přítomnost, důvěra a přizpůsobivost.

Přítomnost nezbytná pro supervizora i supervidovaného, jsou nezbytnými supervizními ekvivalenty terapeutické přítomnosti a důvěry (otevřenosti). Supervizní přítomnost konkrétně znamená být cele přítomen v setkání se supervidovaným, být v daném okamžiku na mnoha úrovních (fyzicky, emocionálně), což je základem pro vzájemné napojení a vztah.

Důvěra označuje víru v účinnost supervize a zahrnuje *přesvědčení a motivaci*.

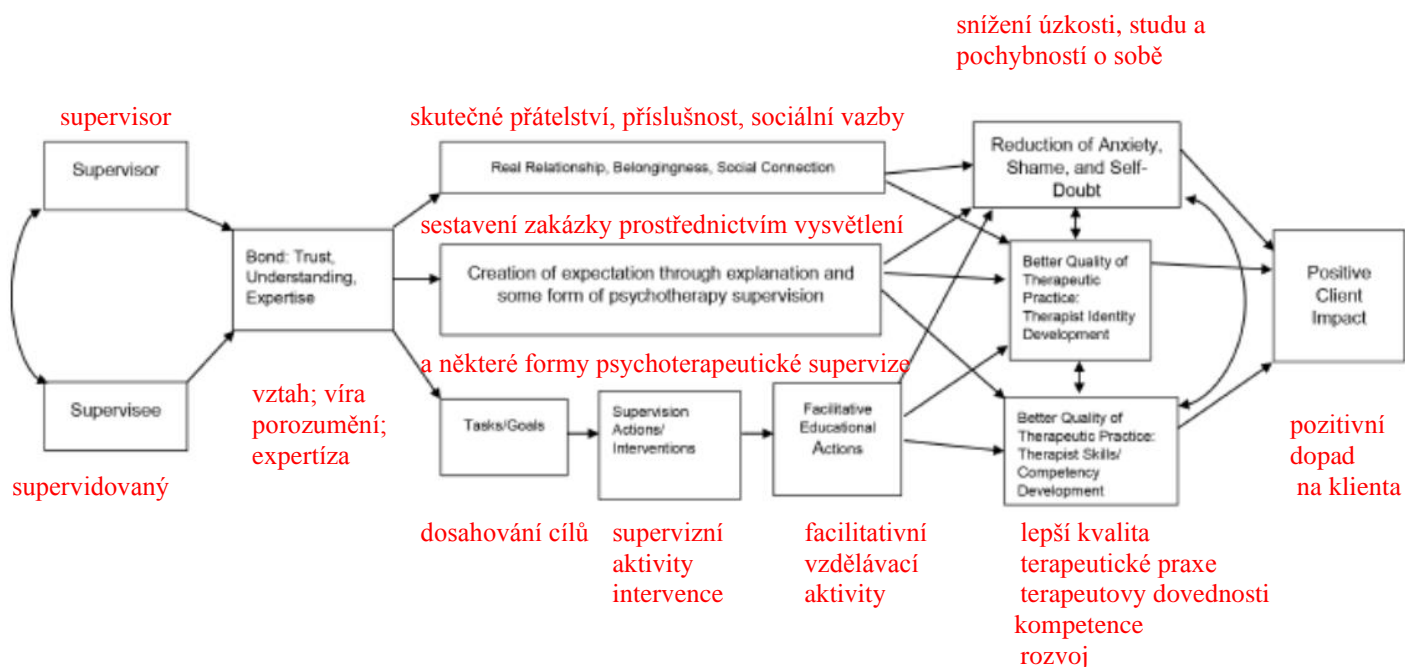
Přizpůsobivost předpokládá, že se proces supervize přizpůsobí potřebám supervidovaného (např. kulturně, vztahově), který do procesu supervize vnáší různé zkušenosti, kompetence, sociálně-kulturní pozadí, osobnostní rysy či stupně připravenosti.

---

¹ pozn.překl.: meta-hodnoty - nejvyšší ideální obecné hodnoty, obdobné pro více systémů; estetické, etické, spirituální, poznávací... pravda, dobro, krása, čest, spravedlnost...

Na základě výše uvedených proměnných se my, supervizoři, snažíme přizpůsobit supervizi tak, aby vyhovovala optimálním požadavkům.

CSRM jako sjednocující teoretická kotva. Celá řada společných rysů - uvedených v tabulce na obr.1 - je zjevně přítomna ve všech supervizích; ty bychom mohli považovat za společné faktory, společné procesy, společné postupy v procesu supervize. samotné společné rysy však nestačí - postrádají teoretickou kotvu. CSRM je prezentováno jako kontrolní antidotum: model založený na teoriích, sloučený a smysluplný, který slouží k ukotvení těchto závazných a propojujících faktorů.

Obrázek 1. CSRM - Kontextuální vztahový model supervize

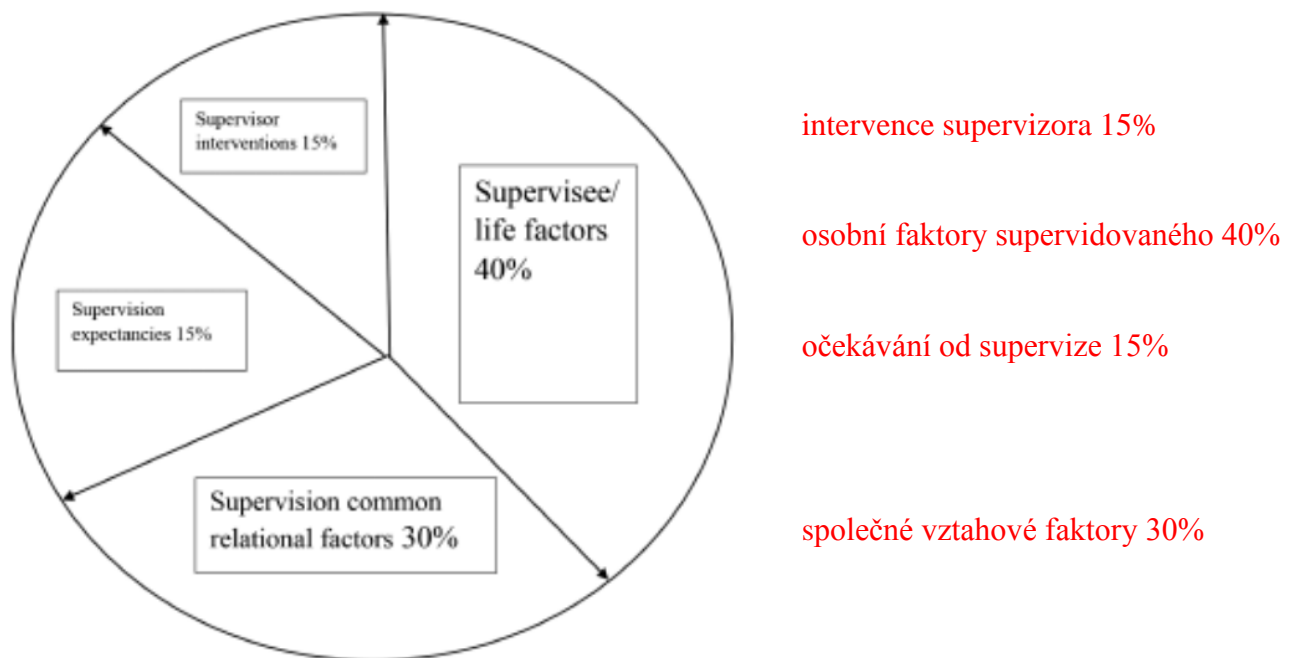
Poznámka: Linka spojující bloky supervizora a supervidovaného naznačuje, že obě strany vstupují do dohledové situace s vlastními příslušnými myšlenkami, nápady a očekáváními ohledně supervize a druhé supervizní strany, s vlastními zkušenostmi a výcvikem (nebo jejich nedostatkem), které mohou odpovídajícím způsobem ovlivnit rozvíjející se charakter procesu supervize. CSRM je především o tom, co supervidovaný a supervizor jsou schopni dělat prostřednictvím vztahu s tím, co oba do supervize vnášejí.

Tabulka 1: Společné faktory podpory a vzdělávání v supervizi psychoterapie

Support Factors		Learning Factors	
supervisor	supervisee	supervisor/supervidovaný	supervisee/aktivita supervidovaného
Supervisor	Supervisee	Supervisor Interventions	Supervisee Learning Processes/ Actions
Provision of structure/ role preparation ustanovení struktury / rolí Creation of positive expectations vytvoření pozitivního očekávání Engagement/investment závazek / investice Encouragement povzbuzení Reassurance újistění Listening naslouchání Empathy empatie Respect respekt Genuineness ryznost, opravdovost Self-disclosure sebe-odhalení Patience trpělivost Flexibility flexibilita Allegiance/competence věrnost / kompetence	Engagement/investment závazek / investice Recognition of supervisor expertise uznání supervizní expertízy Identification with supervisor identifikace se supervizorem Catharsis/tension release katarze / uvolnění napětí Mitigation of demoralization zmírnění demoralizace Allegiance věrnost Positive expectations pozitivní očekávání	Case conceptualization konceptualizace případu Providing feedback poskytování zpětné vazby Discussion diskuse Teaching/instruction učení / instrukce Modeling modelování Reflective questions reflexivní otázky Self-disclosure sebe-odhalení Advice/suggestions rada / návrhy, podněty Transference/counter- transference analysis přenos / protipřenos - anylýza Utilization of parallel process využití paralelních procesů Assessment of supervisee learning needs posouzení vzdělávacích potřeb supervidovaného Evaluation of progress/ skill development hodnocení pokroku / rozvoje dovedností Rupture identification/ repair identifikace ruptur (roztržka) / odčinění, oprava	Reflective self-examination and insight development reflexní sebekontrola a vývoj vhledu Exploring internal frame of reference zkoumání interního referenčního rámce Defining a therapeutic style/ therapist identity definování terapeutického stylu / identity terapeuta Confronting fears and taking risks konfrontace strachů a přijetí rizik Experimenting with new therapy behaviors experimentování s novým terapeutickým chováním New/corrective (cognitive, affective, behavioral) learning experiences nové/korektivní (poznávací, afektivní, behaviorální) učení - zkušenost Assimilation of problematic learning experiences (learning from mistakes) asimilace problematických zkušeností (učení z chyb) Working through (educational challenges) vzdělávací výzvy Testing out/refining newly acquired skills/perspectives testování / zdokonalování nově získaných dovedností / perspektiv Mental rehearsal psychická (duševní, mentální) zkouška Ongoing therapy experience pokračující (trvající) terapeutická zkušenost Success experiences zkušenost úspěchu

Note. After Watkins (2017d).

Obr. 2 Navrhované přispění supervizních faktorů k rozvoji psychoterapie supervidovaného. Společné relační faktory se vztahují k těm důležitým prvkům vztahu, které jsou přítomny ve všech modelech supervize (např. empatie, povzbuzení); očekávání zahrnuje víru o dopadu supervize; intervence se týkají vzdělávacích akcí supervizora (např. poskytování zpětné vazby); osobní faktory supervidovaného zahrnují jak prvky supervize, tak funkce extra-supervizních rysů, které supervizi ovlivňují, například otevřenost supervidovaného, peer podpora, síla ega supervidovaného.

Prizpůsobeno se svolením vydavatelů John Wiley Publishers, Lambert, M. J.: John Wiley Publishers The efficacy and effectiveness of psychotherapy. In M. J. Lambert (Ed.), Bergin and Garfield's handbook of psychotherapy and behavior change.

Co nevíme? Jakou měrou přispívají hlavní faktory CSR - supervizní aliance, skutečný vztah, očekávání, intervence a podpůrné vzdělávací akce - ke stimulaci supervizních změn?

Tuto otázku, která byla dlouho zvažována s ohledem na psychoterapii, je třeba si položit s ohledem na supervizi psychoterapie. Toto zkoumání se jeví jako důležité.

Můžeme o tom alespoň rozumně spekulovat? Mohli bychom navrhnout určitá procenta přínosu supervize bejběžnějším způsobem? Obr. 2 představuje některé takové předběžné spekulace. Na základě analogie z Lamberta (2013) navrhuji procentuelní přispění jednotlivých faktorů pro supervizi psychoterapie:

Osobní faktory supervidovaného (např. míra motivace, otevřenost se ukazují jako nejvýznamnější, následují **společné vztahové faktory**; **očekávání** a **intervence supervizora** se také ukazují jako důležité. Tato navrhovaná procenta, založená na mé vlastní studii a reflexi, jsou prezentována jako prostředek ke stimulaci zahájení diskuse o této nezohledňované otázce. Zdá se, že supervizi ovlivňují různé faktory různě, ale my nevíme jak, a zda tomu tak skutečně je; otázka procentuálního přispění dopadu na supervizi vyžaduje průzkumná šetření.

The Contextual Supervision relationship Model

Model vztahů kontextuální supervize: vypracování a rozšíření

Moje další zaměření zdůrazňuje vztah supervize jako zprostředkovatele změny a ideálně jako zprostředkovatele přenosu. Supervizní vztah existuje v relační matici (formě) a řídí se dvěma neustále se prostupujícími a sjednocujícími tématy: agentura a společenství (agency and communion).

Relativní hodnota, do jaké míry supervidovaní cítí, že jsou supervizory oceňováni známí a jimi oceňováni, je nanejvýš důležitá pro učení supervidovaného, vytvoření bezpečného vzdělávacího prostoru nebo studijní laboratoře.

Systém, vztah, agentura a přijímání

Supervizní triáda. Supervize je triadická záležitost, vztahová matrice sestává ze supervidovaného, supervizora a pacienta. Tuto trojici lze považovat za supervizní systém.

Dopad je přímý nebo nepřímý. Přímý dopad zahrnuje supervizora/supervidovaného a supervidovaného/terapeuta/pacienta.

Nepřímý dopad zahrnuje supervizora/pacienta a je zprostředkován supervidovaným/terapeutem (např. paralelním procesem). Ačkoli systémová povaha supervizní triády byla uznána již před více než půl stoletím, plné přijetí systémového pohledu napříč perspektivami supervize - uznávajíc, že každý účastník triády je důležitý a přijímá důsledky supervizního procesu - je mnohem novější realitou.

Jelikož se však dvě strany trojice zřídka setkávají přímo, zůstává dyáda supervizor-supervidovaný v triadickém vztahu rozhodujícím základem relační matrice. CSRM, přestože uznává triadickou povahu supervize, klade důraz na dyadický vztah supervizor-supervidovaný.

Vztah supervizor-supervidovaný. Veškeré supervizní vize identifikují vztah supervizor-supervidovaný jako svrchovaně významný pro průběh nebo narušení procesu a výsledků supervize. supervizor-supervidovaný. Vztah umožňuje intervenční zásah supervizora, učení supervidovaného a dokonce i pacienta. supervizor-supervidovaný.

Z různých složek vztahů (např. skutečný nebo osobní vztah, konfigurace přenosu) získala aliance během desetiletí nejvíce konceptuální a empirickou pozornost, možná je považována za kvintesenční integrační supervizní proměnnou.

Pouto, cíle a úkoly tvoří alianci, z nichž každá je důležitou součástí jejího provádění. Výzkum založený na 50ti studiích dokládá sílu aliance v supervizi.

Agentura (Agency) se týká odděleného bytí, diferencovaného jednotlivce, rozvíjení pocitu generativní individualizované osobnosti. my jako supervizoři se snažíme rozvíjet agenturu v rámci našich supervizorů, podporovat rozvoj identity terapeutů a kultivovat jejich smysl pro praxi.

Já (Self), tj. pocit sebe sama jako terapeuta.

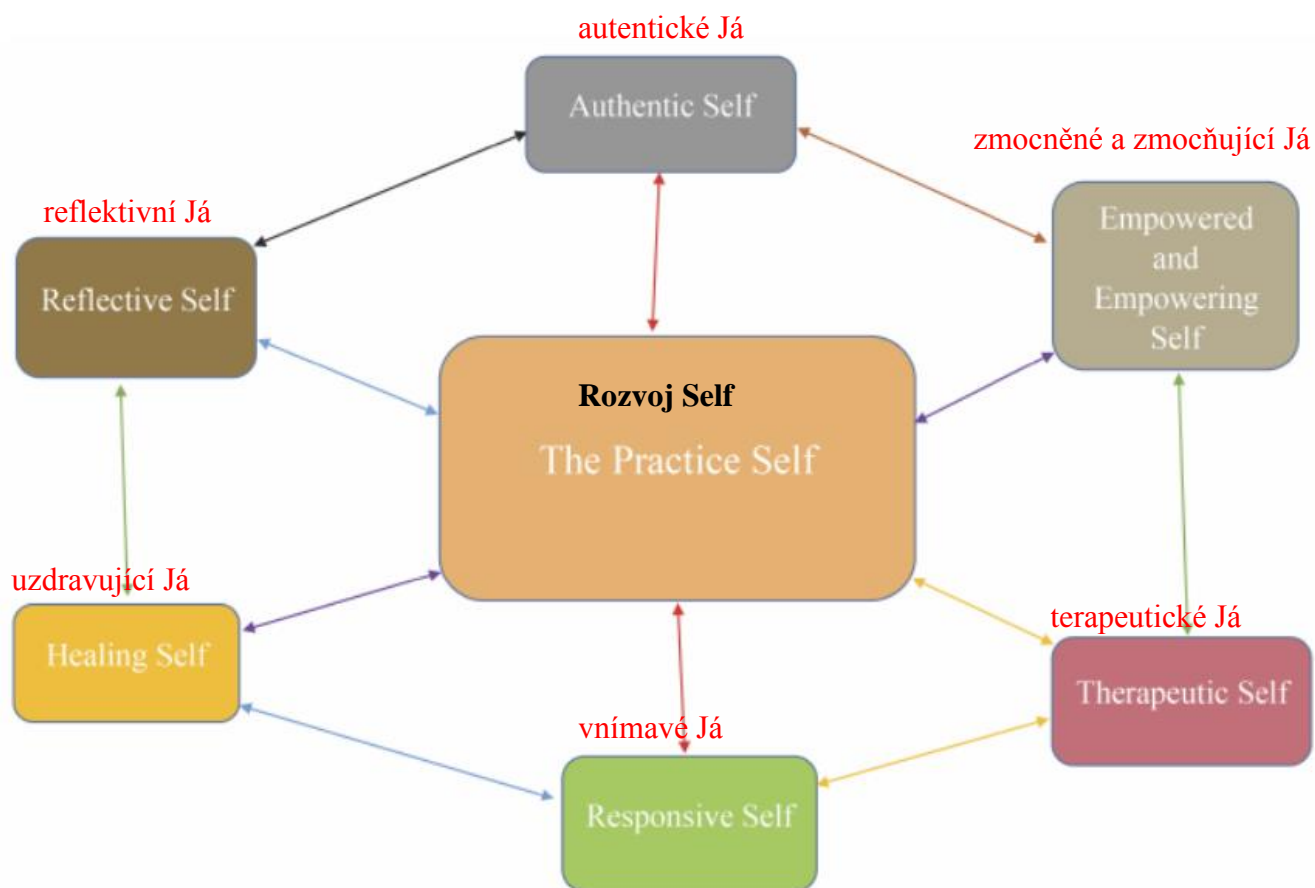
Rozvoj Self (terapeutické identity) byl dlouho uznáván jako zásadně důležitý ve všech perspektivách supervize. V praxi mnohotvárný, může být koncipován tak, že sestává alespoň ze šesti komponent:

- a) autentické já - schopnost být autentický a opravdový v zacházení
- b) reflektivní já - schopnost využívat sebereflexi a sebeuposouzení jako usnadňující vzdělávací nástroj
- c) zmocněné a zmocňující já - porozumět, spravovat, zvládnout a řídit vlastní terapeutickou sílu
- d) vnímavé já - naučit se vhodně aplikovat strukturu procesu a intervenci

- e) terapeutické já - rozvíjení schopnosti využívat vlastní já v léčebném procesu
- f) uzdravující já - rozvíjení důvěry a přesvědčení o o přispění k léčbě

V procesu procvičování seberozvoje těchto šest aspektů interaguje, vzájemně si přispívá a potencuje se navzájem. Obr. 3 ukazuje tento vývojový proces v pohybu.

Rozvíjení agentury supervize prostřednictvím rozvoje Self (terapeutické identity)

Obr. 3. The Practice Self and Some of Its Most Critical Components (Watkins, 2016c)
 Adapted from Heid (1997) and Goodyear et al. (2014). From Watkins, C. E., Jr., Davis, E. C., & Callahan, J. L. (2018).
 On disruption, disorientation, and development in clinical supervision: A transformative learning perspective.
 The Clinical Supervisor. Reprinted with permission of Taylor and Francis.

Společenství (Communion). Společenství ve smyslu vzájemného přijímání je součástí většího celku a vyžaduje spojení, zapojení a hledání blízkosti. Suoervisor a suoervidovaný navazují vztahové pouto, připojují se ke společenství a spolupracují na stimulaci vedoucí ke zlepšení stavu pacienta. Jejich vztah, postavený na základě rozvíjející se spolupráce, je kvintesenčním spojovacím článkem procesu.

Supervizi lze jednoduše definovat jako proces podpory suoervizní agentury prostřednictvím suoervizního vztahu.

Meta-hodnoty, meta-principy, meta-role

V této části budu stavět na dvou předchozích dokumentech: krátké komunikaci o **hodnotách** a druhé o **principech**.

Rozliším a definuji pět meta-hodnot, které řídí supervizi psychoterapie; poté identifikuji vzdělávací **meta-principy** a **meta-role**, které odpovídají každé hodnotě a také faktory / proměnné CSRM, které jsou v průběhu procesu vyvolány. tento průnik konstrukcí je zachycen v tabulce 2. Tyto meta-hodnoty, meta-principy a meta-role přidávám k základu CSRM jako sjednocující perspektivu suoervize psychoterapie.

Meta-hodnoty. Hodnota může být definována jako „trvalé přesvědčení, že určitý způsob chování nebo konečný stav existence je osobně nebo společensky výhodnější“. Stejně jako psychoterapie, je také supervize zakotvena v matici hodnot; je to „profesně socializovaná zkušenost s hodnotami, přičemž suoervidovaným je pomáháno v akulturaci profesních očekávání a integraci profesních hodnot do jejich vlastní rozvíjející se praxe“.

Tabulka 2

Meta-hodnoty, meta-principy, meta-role a vyvolané faktory / cesty CSRM

Supervision Meta-Values	Supervision Meta-Principles	Supervisor Meta-Roles	CSRM Factor(s)/ Pathway(s) Invoked
I. Eminent valuation¹	Where supervision is granted supreme value, supervisors are best positioned to advantage and advance any and all facets of supervisee learning and patient improvement.	Champion	Presence and allegiance
II. Abiding fidelity¹	Where supervisors are faithful to the project of supervisor development, they are increasingly apt to engage in supervisor development efforts so as to better inform and equip themselves about supervision.	Guardian and steward	Allegiance
III. Relational privilege¹	<p>Where supervisors relate to supervisees in an empathic way, adopt an attitude of acceptance and respect, and demonstrate open-mindedness, flexibility, and patience, alliance development, establishment, and consolidation are likely facilitated and rendered increasingly realizable.²</p> <p>Where a strong, collaborative supervisor-supervisee working alliance is established and maintained, supervision process and outcome are apt to be increasingly favorably impacted.²</p> <p>The supervision experience is likely to be enhanced where a positive supervisor-supervisee real relationship exists.</p> <p>Supervision is likely to be most beneficial when supervisor and supervisee expectations are made transparent and used to inform the evolving supervisory process.</p>	Witness	Alliance, real relationship, and fostering expectations
IV. Accommodative attunement	<p>Supervisee learning is increasingly apt to be galvanized when supervisors create a forever enabling and empowering learning space.³</p> <p>Supervisee learning is likely maximized when supervisors tailor or customize supervision to match supervisees' evolving learning needs.³</p>	Vitalizer	Supervision actions/ interventions, facilitative educational actions, adaptation
V. Developmental ascendancy	<p>Where therapist development is regarded as superordinate, prized and prioritized as supervision's guiding ethos, the therapist development process is likely advantaged and optimized.</p> <p>Supervisee development is most likely facilitated when supervisors develop vision about their supervisees' hope, promise, and possibility as therapists.</p>	Visionary	Adaptation, alliance, fostering expectations

¹ From Watkins et al. (2014), ² Adapted from Watkins (2017c, pp. 167-168), ³ Adapted from Watkins (2017a, p. 146).

Tabulka 2

Meta-hodnoty, meta-principy, meta-role a vyvolané faktory / cesty CSR

Supervizní meta-hodnoty	Supervizní meta - principy	supervizní meta-role	CSR faktory vyvolávající cestu
I. významné ocenění	Tam, kde je supervizi přiznána nejvyšší hodnota, mají supervizoři nejlepší předpoklady k tomu, aby zdokonalili všechny aspekty učení supervidovaného a zlepšení pacienta.	obhájce	přítomnost a věrnost
II. dodržování věrnosti	Jsou-li supervizoři věrní projektu (vizi) rozvoje supervizorů, jsou stále více schopni zapojit se do snah o rozvoj supervizorů, aby se mohli lépe informovat a vybavit pro supervizi.	strážce a správce	věrnost
III. relační privilegium	<p>Pokud se supervizoři vztahují k dohledům supervidovaným empatickým způsobem, zaujmou postoj přijetí a úcty a prokazují otevřenost, flexibilitu a trpělivost, rozvoj aliance a konsolidace jsou pravděpodobně usnadněny a stále více realizovatelné.</p> <p>Tam, kde je ustavena a udržována silná kooperativní aliance supervizor-supervidovaný, je proces supervize a jeho výsledky stále více příznivě ovlivňován.</p> <p>Zkušenost se supervizí bude pravděpodobně vylepšena, pokud existuje skutečný vztah mezi supervizorem a supervidovaným.</p> <p>Supervize bude pravděpodobně nejužitečnější, pokud budou očekávání supervizora a supervidovaného transparentní a použity k informování vyvíjejícího se procesu supervize.</p>	svědek	spojenectví, skutečný vztah, podpora očekávání
IV akomodativní naladění	<p>Vzdělávání supervizorů je čím dál tím více povzbuzující, když supervizoři vytvářejí vždy umožňující a posilující vzdělávací prostor.</p> <p>Učení supervidovaného je pravděpodobně maximalizováno, když supervizoři přizpůsobí supervizi tak, aby odpovídala vzdělávacím potřebám supervidovaných.</p>	vitalizátor	supervizní aktivity intervence facilitativní vzdělávací akce adaptace
V. vývojová nadvláda	<p>Tam, kde je vývoj terapeutů považován za nadřazený, oceněný a upřednostňovaný jako hlavní étos supervize, je pravděpodobně vývojový proces terapeutů zvýhodněn a optimalizován.</p> <p>Vývoj supervidovaných je nejsnadnější, když supervizoři rozvíjí vizi o své naději, příslibu a možnostech terapeuta.</p>	vizionář	adaptace aliance pěstování očekávání

Meta-hodnoty jak jsou zde definovány, se vztahují na ty nadřazené hodnoty, které poskytují rámec, ve kterém jsou umístěny konkrétnější hodnoty modelu CSRM.

Různé perspektivy supervize zahrnují určitou jedinečnost hodnot. Například supervizoři KBT si cení a zavádějí do procesu supervize konkrétní přístup založený na údajích; tento rámec (principy v pohybu) odráží konkrétní hodnoty, životně důležité pro KBT perspektivu. Totéž lze říci rovněž s ohledem na ostatní perspektivy supervize.

Jaké jsou ty hlavní meta-hodnoty a meta-víry (meta-beliefs), které podléhají struktuře CSRM a případně veškeré supervizi? Navrhuji pět takových interaktivních, protínajících se hodnot (viz tab. 2), které jsou základem našeho sjednocujícího modelu: významné ocenění, dodržování věrnosti, relační privilegium, akomodativní naladění a vývojová nadvláda.

Významné ocenění (Eminent valuation). Nejpřesněji řečeno je významné ocenění preeminentní, nejvyšší hodnota s nárokem na největší respekt vzhledem k rozhodujícímu a mimořádnému významu supervize. Okamžité ocenění je samotný základ, východisko, ze kterého vycházejí všechny ostatní hodnoty, a je komunikováno prostřednictvím všech akcí a záležitostí v procesu supervize. To se odráží například ve způsobu, jakým supervizor sleduje průběh supervize, je hrdý na provádění supervize, cítí úctu a diví se jeho věčné generativní a regenerační síle a potenciálu. Tam, kde je významné ocenění přítomno, tvrdím, že pozitivní a efektivní proces a výsledek supervize jsou častější a pravděpodobně se stávají skutečnou realitou. Pokud přítomno není, může se stát, že výsledky supervize budou nepřiměřené, nebo dokonce škodlivé.

Dodržování věrnosti (Abiding fidelity) znamená být plně loajální, mít plný a úplný závazek k supervizi a snahu o její neustálý rozvoj. Supervizoři berou vážně osvědčené postupy, snaží se eliminovat rutinu prostřednictvím podpory vlastního růstu a využíváním vzdělávacích příležitostí zvyšujících praxi a považují se za supervizora v procesu celoživotního učení. Díky nadstandardní věrnosti jsou supervizoři ze supervize nadšení, vášnivě věrní jejímu zlepšování a obecně mají ty nejlepší předpoklady, aby přispívali ke zkušenostem supervize.

Relační privilegium (Relational privilege) znamená udělit vztahu nejvyšší privilegium a úctu, považovat vzájemnou důvěru za posvátnou. Vztah mezi supervizorem a supervidovaným je pravděpodobně kvintesenčním médiem, mediátorem i samotnou zprávou; má se za to, že významně přispívá k úspěchu supervize (nebo jejímu neúspěchu) a další výzkum nabízí značný potenciál k podpoře pozitivního dopadu vztahu.

Supervizní ideály považují důvěru ve vztahu za posvátnou a zacházejí s ním v tomto rámci v průběhu procesu. Tam, kde je toto přesvědčení přijato, může být proces supervize a jeho výsledky stále víc pozitivně ovlivněny. Pokud toto přesvědčení přijato není, proces bude pravděpodobně problematický a výsledky relativní.

Akomodativní naladění (Accomodative attunement) znamená, že proces supervize psychoterapie je přizpůsoben tak, aby co nejvíce odpovídal potřebám pacienta. My jako supervizoři přizpůsobujeme proces, aby co nejlépe odpovídal vzdělávacím potřebám supervidovaných. Držíme vstřícné naladění na vysoké úrovni, není statický, je meta-hodnotou změny v pohybu, přizpůsobujeme se. Vzdělávací potřeby supervidovaného se mění, v souladu s tím posouváme proces supervize. Například zatímco začínající supervizoři mohou obecně těžit z více struktur, instrukcí a směrů, tato rozmanitost má tendenci se zužovat tak, jak se supervizoři rozvíjejí, upevňují a stávají se více kvalifikovanými.

Supervize je v zásadě procesem **přizpůsobení**, supervizoři se přizpůsobují, nikoli dohlížejí.

Vývojová nadvláda (Developmental Ascendancy). My jako supervizoři považujeme vývoj supervize za posvátný a udělujeme mu ceněný a privilegovaný status. Supervize je ve své podstatě o

učení se a růstu, její maximalizaci. Vývoj suopervize je vzestupný, meta-hodnoty v teologickém přesahu, mezinárodně přijatá konstrukce, která se dotýká každé stránky supervize a vnáší smysl do rozvíjejícího se procesu a výsledku.

Důvod k obavám. Pokud výše uvedené hodnoty nejsou respektovány, proces supervize není důležitě doceněn, věrnost není dodržena, vztahu není udělena náležitá důležitost a úcta, akomodativní naladění na pacienta a vývoj v procesu zanedbány, negativní dopad na supervizi je nevyhnutelný.

Meta-principy. Stejně jako u hodnot/meta-hodnot i já rozlišuji mezi principy a meta-principy. Princip je vymezen pro úroveň specifického modelu (tak, kde konkrétní principy odpovídají konkrétní perspektivě supervize), zatímco meta-princip, jak je definován v tomto dokumentu, se týká obecného prohlášení, ve kterém jsou identifikovány podmínky stimulující změnu napříč supervizními systémy. ve svých zásadních návrzích jsem čerpal z analogické práce o principech klíčové terapeutické změny Goldfrieda, Castanguaye a Beutlera. Ačkoli v žádném případě není vyčerpávající, navrhuji 10 takových principů CSRM, které korespondují s meta-hodnotami a meta-rolmi (viz tab. 2). Formulace a formát každého meta-principu vychází z formulace a formátu principu terapeutické změny. Tato struktura, zdůrazňující věrnost, spojenectví, skutečný vztah a očekávání, zachycuje jedny z nejvíce (možná nejvíce) sjednocujících principů a zásad správné praxe napříč všemi typy supervize.

Meta-role. Role může být definována jako „funkce... převzatá někým“. mezi běžné role supervizora patří: *trenér, učitel / vychovatel / poradce / terapeut, konzultant, manažer a kolega.* Perspektivy supervize se mohou lišit v tom, do jaké míry je jedna role zdůrazněna nad jinou. Podívejme se na meta-rolí, která zahrnuje širší převzaté funkce supervize, akční ideály, ke kterým vzhlížíme, které převyšují běžnější role supervizorů ukotvením účelu, smyslu a směru. navrhuji pro CSRM nejméně pět takovýchto meta-rolí supervize (viz tab. 2).

Obhájce. Supervizoři jsou obhájci supervizního procesu, nejmocnější a nejposlušnější, příznivci a velvyslanci. Tuto širší funkci přebírají ve všech aktivitách procesu a slouží jako základ pro jejich implementaci v supervizi.

Strážce a správce. Supervizoři jsou v ideálním případě strážci a správci zážitku ze supervize, její nejmocnější ochránci, pečovatelé, manažeři a správci. Supervize, považovaná za nejvzácnější službu, si zaslouží naši stráž, abychom ji udrželi v bezpečí a zachovali její čest.

Svědék. Supervizoři jsou svědci, umístění na perfektní pozici tak, aby pozorovali rozvíjející se cestu terapeuta v procesu vývoje jeho praktického já. V ideálním případě vydáváme svědectví o tom, co pozorujeme, konstruktivně s našimi suoervidovanými sdílíme to, co vidíme, když bojujeme v procesu svého vývoje a pečlivě je podporujeme v tomto náročném usilování (např. sdílením vlastních terapeutických bojů, pokud je to vhodné).

Vitalizátor. Supervizoři jsou ideální vitalizátoři, kteří se snaží poskytovat vitalizující vzdělávací zážitky, které provokují rozvoj supervidovaných ve všech směrech. Vitalizujeme, abychom povzbuzovali, naším předním vzdělávacím posláním je mobilizovat, povzbuzovat a excitovat učení suoervidovaných.

Jako vitalizátoři se snažíme být, doufám, reflexivními podnětovači a maximalizátory mentalizace, (a) důsledně stimulovat reflexní zpracování a reflexivní sebevědomí našich suoervidovaných, (b) pozitivně provokovat rozšiřování jejich kapacity pro mentalizaci a smysluplnou konceptualizaci.

Vizionář. Jako supervizoři můžeme být vizionáři, kteří vidí naše supoervidované jako praktikující, vidět jejich naději, potenciál a možnosti a snažit se nastavit proces supervize tak, aby se tyto možnosti proměnily v realitu.

Závěrečný komentář. Výše uvedené návrhy poskytují možnost pro další rozpracování CSRM. Přestože v žádném případě není seznam vyčerpávající, tvrdím, že tyto meta-hodnoty, meta-principy a meta-role jsou pro supoervizní praxi zásadní, ať už je perspektiva supervize jakákoli, jak jsou využity a jak působí ve službách agentury či vztahu (společenství).

Posunutí počátečního bodu dopředu. Constantino, Boswell, Bernecker a Castonguay uvedli: „modely musí někde začít... výchozí bod...“ (s. 4). Moje dřívější prezentace CSRM byla takovým výchozím bodem, způsobem, jak začít více uvažovat o sjednocující vizi supoervize psychoterapie. Doufám, že toto rozpracování a rozšíření k tomuto výchozímu bodu přispěje a posune jej dopředu. CSRM je především meta-model a zdá se, že by nejlépe posloužilo stanovení meta-hodnot, meta-principů a meta-rolí.

Zde jsem navrhl některé základy této koncepce, které mohou mít největší dopad na praxi a výcvik. Tanto materiál uvádí to zásadní, hodnotové jádro, které oživuje naši aktivitu supoervizorů a poskytuje stěžejní důvody, proč to děláme. Může být pro supoervizory užitečné praktikovat nový přístup a reflexi na samotném filozofickém základu jejich supervizní práce a znovu se dotknout základních sloupů, na kterých spočívá. Supervize je v zásadě hodnotově orientované setkání založené na principech.

Toto rozšíření CSRM zdůrazňuje tuto realitu a pro supoervizory i supoervidované může mít toto koncepční zpracování velký přínos. Budou-li se učit o těchto meta-hodnotách, meta-princioech a meta-rolích, mohou na těchto základech stavět a jejich supervizní praxe bude vedena tím nejvýhodnějším a nejvhodnějším způsobem.

A ještě jeden krok vpřed. Koncepční složka potřebuje složku empirickou. Zdá se, že dalším nezbytným krokem ve vývoji CSRM je systematická studie.

CSRM je výzkumný model. některé z jeho složek byly empiricky potvrzeny (např. Aliance), zatímco jiné (např. skutečný vztah) se teprve začínají zkoumat.

Potřebujeme prozkoumat nejen součásti modelu, ale také navrhované proměnné ovlivňující vztahy / dráhu (např. pomocí modelování strukturální rovnice). Prvořadým zájmem však zůstává měření rozvoje, což je první kritický krok, který je potřea učinit, pokud budou někdy prozkoumány některé klíčové proměnné CSRM (například věrnost). Nedávno byly předloženy návrhy, jak lze řešit tyto naléhavé potřeby rozvoje. taková empirická práce je nezbytná pro zdokonalkení modelu a já doufám, že toto koncepční zpracování může přispět k tomu, aby se tento požadovaný výsledek uskutečnil.

Citované zdroje

- Beutler, L. E., Someah, K., Kimpara, S., & Miller, K. (2016). Selecting the most appropriate treatment for each patient. *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 16, 99–108. <https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2015.08.001>
- Castonguay, L. G. (2013). Psychotherapy outcome: An issue worth revisiting 50 years later. *Psychotherapy*, 50, 52–67. <https://doi.org/10.1037/a0030898>
- Castonguay, L. G., & Beutler, L. E. (2006a). Common and unique principles of therapeutic change: What do we know and what do we need to know? In L. G. Castonguay & L. E. Beutler (Eds.), *Principles of therapeutic change that work* (pp. 353–369). New York: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/med:psych/9780195156843.003.0018>
- Castonguay, L. G., & Beutler, L. E. (2006b). Principles of therapeutic change: A task force on participants, relationships, and techniques factors. *Journal of Clinical Psychology*, 62, 631–638. <https://doi.org/10.1002/jclp.20256>
- Castonguay, L. G., & Beutler, L. E. (Eds.). (2006c). *Principles of therapeutic change that work*. New York: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/med:psych/9780195156843.001.0001>
- Castonguay, L. G., Constantino, M., & Beutler, L. E. (Eds.). (in process). *Principles of psychotherapy that work: Applications* (Vol. II). New York, NY: Oxford University Press.
- Constantino, M. J., Boswell, J. F., Bernecker, S. L., & Castonguay, L. G. (2013). Contextresponsive psychotherapy integration as a framework for a unified clinical science: Conceptual and empirical considerations. *Journal of Unified Psychotherapy and Clinical Science*, 2, 1-20.
- Goodyear, R. K. (2014). Supervision as pedagogy: Attending to its essential instructional and learning processes. *The Clinical Supervisor*, 33, 82-99. <http://doi.org/10.1080/07325223.2014.918914>
- Goodyear, R. K., Lichtenberg, J. W., Bang, K., & Gragg, J. B. (2014). Ten changes that psychotherapists make as they mature into the role of supervisor. *Journal of Clinical Psychology*, 70, 1042-1050. <https://doi.org/10.1002/jclp.22125>
- Goldfried, M. R. (1980). Toward the delineation of therapeutic change principles. *American Psychologist*, 35, 991–999. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.35.11.991>
- Goldfried, M. R. (1991). Transtheoretical ingredients in therapeutic change. In R. Curtis & G. Stricker (Eds.), *How people change: Inside and outside therapy* (pp. 29–37). New York, NY: Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4899-0741-7_4
- Goldfried, M. R. (2012). The corrective experience: A core principle for therapeutic change. In L. Castonguay & C. E. Hill (Eds.), *Transformation in psychotherapy: Corrective experiences across cognitive behavioral, humanistic, and psychodynamic approaches* (pp. 13–29). Washington, DC: American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/13747-002>
- Goldfried, M. R. (2013). What should we expect from psychotherapy? *Clinical Psychology Review*, 33, 862–869. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2013.05.003>
- Heid, L. (1997). Supervisor development across the professional lifespan. *The Clinical Supervisor*, 16, 139–152. http://doi.org/10.1300/j001v16n02_09
- Henriques, G. (2017). Character adaptation systems theory: A new big five for personality and psychotherapy. *Review of General Psychology*, 21, 9-22. <http://doi.org/10.1037/gpr0000097>
- Lambert, M. J. (2013). The efficacy and effectiveness of psychotherapy. In M. J. Lambert (Ed.), *Bergin and Garfield's handbook of psychotherapy and behavior change* (6th ed.; pp. 169-218). Hoboken, NJ: Wiley.
- Wampold, B. E. (2001). *The great psychotherapy debate: Models, methods, and findings*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. <http://doi.org/10.4324/9780203893340>
- Wampold, B. E. (2007). Psychotherapy: The humanistic (and effective) treatment. *American Psychologist*, 62, 857-873. <http://doi.org/10.1037/0003066X.62.8.857>
- Wampold, B. E. (2010). *The basics of psychotherapy: An introduction to theory and practice*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Wampold, B. E. (2016, June). There can be no common factors without a specific treatment plan. In P. Wachtel (Chair), *What is common in common factors: Implications for psychotherapy integration*. Symposium presented at the annual meeting of the Society for the Exploration of Psychotherapy Integration, Dublin, Ireland.

- Wampold, B. E. (2017). What should we practice? In T. Rousmaniere, R. K. Goodyear, S. D. Miller, B. E. Wampold (Eds.), *The cycle of excellence: Using deliberate practice to improve supervision and training* (pp. 49-65). New York, NY: John Wiley & Sons. <https://doi.org/10.1002/9781119165590.ch3>
- Wampold, B. E., & Budge, S. L. (2012). The 2011 Leona Tyler Award address: The relationship—and its relationship to the common and specific factors of psychotherapy. *The Counseling Psychologist*, 40, 601-623. <http://doi.org/10.1177/0011000011432709>
- Wampold, B. E., & Imel, Z. E. (2015). *The great psychotherapy debate: The evidence for what makes psychotherapy work* (2nd ed.). New York: Routledge. <http://doi.org/10.4324/9780203582015>
- Watkins, C. E., Jr. (Ed.). (1997). *Handbook of psychotherapy supervision*. New York, NY: Wiley.
- Watkins, C. E., Jr. (2012a). Development of the psychotherapy supervisor: Review of and reflections on 30 years of theory and research. *American Journal of Psychotherapy*, 66, 45-83.
- Watkins, C. E., Jr. (2012b). On demoralization, therapist identity development, and persuasion and healing in psychotherapy supervision. *Journal of Psychotherapy Integration*, 22, 187–205. <http://doi.org/10.1037/a0028870>
- Watkins, C. E., Jr. (2014a). The supervisory alliance: A half century of theory, practice, and research in critical perspective. *American Journal of Psychotherapy*, 68, 19–55.
- Watkins, C. E., Jr. (2014b). The supervisory alliance as quintessential integrative variable. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 44, 151–161. <http://doi.org/10.1007/s10879-013-9252-x>
- Watkins, C. E., Jr. (2015). Extrapolating Gelso's tripartite model of the psychotherapy relationship to the psychotherapy supervision relationship: A potential common factors perspective. *Journal of Psychotherapy Integration*, 25, 143–157. <http://doi.org/10.1037/a0038882>
- Watkins, C. E., Jr. (2016a). A unifying vision of psychotherapy supervision: Part I—Productive and unproductive supervision relationships. *Journal of Unified Psychotherapy and Clinical Science*, 4, 21-35.
- Watkins, C. E., Jr. (2016b). A unifying vision of psychotherapy supervision: Part II — Pantheoretical markers and modules for supervision practice and supervisor education. *Journal of Unified Psychotherapy and Clinical Science*, 4, 36-47.
- Watkins, C. E., Jr. (2016c, May). *Therapist development in clinical supervision: Applying insights from self psychology*. Invited MasterClass presented at the International Interdisciplinary Supervision Conference, Dublin City University, Dublin, Ireland
- Watkins, C. E., Jr. (2017a). Convergence in psychotherapy supervision: A common factors, common processes, common practices perspective. *Journal of Psychotherapy Integration*, 27, 140-152. <http://doi.org/10.1037/int0000040>
- Watkins, C. E., Jr. (2017b). How does psychotherapy supervision work? Contributions of connection, conception, allegiance, alignment, and action. *Journal of Psychotherapy Integration*, 27, 201-217. <http://doi.org/10.1037/int0000058>
- Watkins, C. E. (2017c). On principles of educational change and principled action in psychotherapy supervision. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 47, 163-172. <http://doi.org/10.1007/s10879-016-9355-2>
- Watkins, C. E., Jr. (2017d). *Psychoanalytic supervision as a nomological network of binding commonalities*. Paper presented as part of Division 39 (Psychoanalysis) program at annual meeting of the American Psychological Association, Washington, DC.
- Watkins, C. E., Jr., Atkins, S. A. H., Caballero, D., Marchesani, E. S., Ramos, M. J., Guinn, M. D., & Wike, A. E. (2014). Doing supervision with attitude: Three foundational principles for supervisory action. *The Psychotherapy Bulletin*, 49 (3), 5-8.
- Watkins, C. E., Jr., Budge, S. L., & Callahan, J. L. (2015). Common and specific factors converging in psychotherapy supervision: A supervisory extrapolation of the Wampold/Budge psychotherapy relationship model. *Journal of Psychotherapy Integration*, 25, 214–235. <http://doi.org/10.1037/a0039561>
- Watkins, C. E., Jr., Davis, E. C., & Callahan, J. L. (2018). On disruption, disorientation, and development in clinical supervision: A transformative learning perspective. *The Clinical Supervisor*.
- Watkins, C. E., Jr., Davis, E., C., Love, P., & Callahan, J. L. (2016). Supervisor allegiance as a critical construct: A brief communication. *American Journal of Psychotherapy*, 70, 439-445.
- Watkins, C. E., Jr., & Milne, D. L. (2014a). Clinical supervision at the international crossroads: Current status and future directions. In C. E. Watkins, Jr., & D. L. Milne (Eds.), *Wiley international handbook of clinical supervision* (pp. 673-696). Oxford, UK: Wiley. <https://doi.org/10.1002/9781118846360.ch32>

Watkins, C. E., Jr., & Milne, D. (Eds.). (2014b). *Wiley international handbook of clinical supervision*. Oxford, UK: Wiley. <http://doi.org/10.1002/9781118846360>

Watkins, C. E., Jr., & Scaturro, D. J. (2013). Toward an integrative, learning-based model of psychotherapy supervision: Supervisory alliance, educational interventions, and supervisee learning/relearning. *Journal of Psychotherapy Integration*, 23, 75–95. <http://doi.org/10.1037/a0031330>

Watkins, C. E., Jr., Wampold, B. E., & Budge, S. L. (2015, August). Extrapolating the *Wampold/Budge model of the psychotherapy relationship to psychotherapy supervision*. Paper presented at the 123rd annual meeting of the American Psychological Association, Toronto, Canada.

Williamson, E. G. (1965). *Vocational counseling: Some historical, philosophical, and theoretical perspectives*. New York, NY: McGraw-Hill.